

ר.ל.

פ ר ש י כ ל ט ט א/ג

מישיבת הוועדה לשירותים ציבוריים.
ירושלים, יום ג', ט"ז בשבט תשי"ג 23.1.51

חברי הוועדה הנכבדים: א. הרקנטי - היו"ר
ב. דרורי
ג. הרפז
ד. הכרמלי
ה. למדן
ו. מיגורי כהן (באחור)
ז. נצר
ח. חרמינגר
ט. למדן (באחור)

מוזמנים: א' גלובוס
ב' נוימן
ג' קיטרון - משרד המשפטים.

הישעיה נפתחה בשעה 09.30.

היו"ר א. הרקנטי: אני פותח את הישיבה.

חוק לחיקון פקודת רופאי-השיניים.

ג. הרפז: אני מעורר שאלה לסדר-היום, ביחס

לסדר שהחלטנו עליו: החלטנו

לדון על כל דבר לחוד. אני חושב שאין זה טוב. יש פה סעיפי-מסנה
אחדים הקשורים אחד בשני. נדמה לי כי טוב נעשה אם נדון על כל ששה
סעיפי המסנה שבסעיף 7(א), יחד.

מהליטים: לדון על סעיפים-קטנים (1) ו-(2)

סעיף 7(א)

"המנהל רשאי לתת תעודות-היתר לעסוק בריפוי שיניים לעל
אדם שהגיש בקשה על כך חוך 12 חודש מירח שנכנס לחקפו
החוק לחיקון פקודת רופאי-השיניים, תשי"ג-1950, אם נוכח
שנתקיימו באותו אדם שבעה אלה:

- (1) הוא בן שלושים ושמונה שנה ומעלה;
- (2) היה עוסק בריפוי שיניים - להבדיל ממכנות שיניים -
והיה עצמאי בעבודתו שמונה עשרה שנה;

א. פרמינגר:

בסעיף-קס"א (1), במקום גיל 38, אני

מציע 28. אחת מן השנים: או שאנחנו

דורשים מאיש כזה נתונים מסויימים - ואני חושב כי תקופת היותו

עסוק במקצוע מבטיחה זאת - או שאנחנו חושבים שכדי לקבל תעודה

כזאת הוא צריך להגיע לגיל בו תרענה ידיו. אני רוצה להביא

כדוגמא את צו מרפאי השיניים במדינה משנת 1946, תקופה שהייתה עוד

דמוקרטית בורגנית, ואחם יכולים לקבל זאת. באותו צו דורשים

האיש יהיה נאמן למדינה וש-היה פעיל בטכניקת שיניים ללא הספק

לפחות שמונה שנים לפני כניסתה לתקפה של ההוראה הזאת. אין זה

מכשול אם פעולתו במקצוע זה נפסקה במקרה של מחלה קשה שלא נמשכה

יותר מאשר שנה אחת, במקרה של שירות צבאי או במקרה של חובת עבודה

בזמן הכיבוש (הנאצי). איש כזה צריך לעמוד בבחינה. באותו צו

נדרש דבר הגיוני: גם בחינה וגם שהאיש יהיה עסוק במקצוע שמונה

שנים. אני גם חושב כי 18 שנה של עבודה במקצוע, זה אבסורד ואין

לכך הצדקה. הצעה כזאת יכולה לבוא מנקודת ראות הומפטארית, אם

מישהו זקן וחוצים לאפשר לו לעבוד במקצועו. אבל אין זה הגיוני

לדרוש גיל מינימלי של 38. אם מישהו נכנס לעבודה כשוליה בגיל

14, 15 או 16, הוא יכול לעבוד 12 שנה, עד הגיעו לגיל 28. אני

חושב כי גיל 28 מספיק בהחלט, ועל כן אני מציע הגבלת הגיל

ל-28, ושנות היותו עסוק במקצוע - לשמונה.

א. הברמלי:

מי הולך לעבוד אצל רופא שיניים

בגיל 15-16? אם עובדים בגיל זה

אצל רופא שיניים, משמשים כשוליה, לרשימת כלים או לשליחות, אין

זה נוגע לענין הנדון. יש לקחת בחשבון כי אם נער מתחיל לגיל

20 עובד אצל רופא שיניים, הוא עובד אצלו כשוליה מוחלט, ובמשך

שמונה שנים הוא אינו מספיק להיות עצמאי בעבודתו. ואז, יתכן שבגיל

30 הוא יכול להרשות לעצמו לפתוח קליניקה עצמאית. אנחנו רצינו

להסתמך על מספר שנים של עבודה עצמאית. כי הלא אין אנחנו ששים

לקראת פיתוח הדבר הזה בארצנו, אלא עושים זאת מתוך התחשבות באנשים

האלה. הידים עדין אינן רועדות בגיל 38, וזהו הגיל המתאים. עלינו

גם להיות אחראים כלפי בני-אדם.

רל.

הועדה לשירותים ציבוריים.

23.1.51

חוק לתיקון פקודת רומא-שיניים.

ד. נצר:

יש חילוקי דעות בינינו בעצם היחס

לחוק. החוקחה בא לאפשר לאלה

העוסקים במקצוע זה מאחרי הפרגוד, לעשות זאת באופן חוקי עם הטלת סיקור עליהם. הלכנו לקראת קקלה מפני שאנו רוצים לקלוט עליה ולאפשר ליהודים העוסקים במקצוע זה במקום אחר והבאים ארצה בגיל מסויים, להמשיך לעסוק במקצוע זה גם כאן. אם אדם בא הנה בגיל 28, אל יעסוק בריפוי שיניים אלא במשהו אחר. לגבי טכנאי-שיניים נדרשו 17 שנות עבודה, ולפנינו לא טכנאי-שיניים אלא רומא-שיניים. אני עומדת על החוק כמו שהוא: גיל 38 ו-18 שנות עבודה.

ג. הרפז:

אני חושב כי גיל 38 הוא גבוה מדי

ואפשר להוריד כמה שנים. אין צורך

שרומא-שיניים, כדי לקבל היחר עם"י חוק זה, יהיה 18 שנה

שנה במקצוע; עשר שנים מטסיקות לכך. לכן אני מציע: גיל 38

ו-10 שנות עבודה במקצוע.

ח. דרורי:

האם אנחנו רוצים כאן לסיים את הפרשה

או לפתוח את הדבר? אנחנו רוצים לסיים

ולגמר בזאת, ופרמינגר רוצה לפתוח פתח ומחפש הקלות ואפשרויות.

(א. פרמינגר: מה זה שייך לגיל?) זה שייך, מפני שאתה מחפש דרך

לקולא, ואנחנו כולנו מתחשבים עם העובדה הקיימת ורוצים להעמיד

נקודה בענין זה. שלוש שנים אינן קובעות, אבל אם מציעים לקבוע

גיל 28 במקום 38, זוהי פתיחה פתח חדש לגמרי.

א. הכרמלי:

אני מציע גיל 35 ו-15 שנות נסיון.

ה' נוימן:

אני מבקש מכם לא לשכוח מה היא כוונת

האעתנו. הסייגים של גיל גבוה וחקומת

נסיון ארוכה, באים כדי לצמצם את מספר האנשים שעליהם יחול חוק זה,

עד למינימום. אנחנו מעוניינים שזה יחול רק לגבי אלה שאינם

מסוגלים לשנות את מקצועם. היו שדרשו להעמיד את הגיל המינימלי על 45,

והיו שדרשו - 38. מתוך כך באה פשרה: 41.

רל.

הועדה לשירותים ציבוריים
23.1.51
חוק לתיקון סקודת רוטאי השיניים.

ה' נוימן: ביחס למספר שנות הנסיון. בחוק הקודם

נדרשו 15 שנות נסיון. היות והחוק

הקודם הוצא בשנת 1946, אמרנו כי אותו בן-אדם שהיה אז בן 15 שנות נסיון, היות הוא עובד כבר 18 שנה. ההוכחה שאדם עסק דוקא בריסוי שיניים ולא במכונאות שיניים - קשה מאוד. אם נקבע 10 שנים, זה יחול על שנת 1940/41, ואז לא תהיה לנו שום אפשרות של הוכחה. כשאנחנו דורשים 18 שנות נסיון, זה אומר: לא אחרי שנת 1933, וזה היה לפני המלחמה, רוב האנשים עבדו במזרח אירופה ויש לנו אולי אפשרות להצליח בעניין זה.

ה' גלרבוט: הדרישה שהאיש יהיה עסוק 15 שנים

במקצוע באופן עצמאי, כתובה במקורה

משנת 1946. לא באנו בחוק זה לעשות דבר לטובת מרפאי השיניים. לו הייתה באה הצעה להעמיד את שנות הנסיון הנדרשות על עשר, היינו מעדיפים להשאיר את החוק כפי שהוא. כוונת הממשלה ומשרד הבריאות, לא הייתה להקל בעניין זה.

בחוק משנת 1945 לא נזכרה שום הגבלה

על גיל. כתוב רק: 15 שנות עבודה עצמאית. מחשבי החשבונות מצאו כי כדי להגיע לכך, צריך להיות לפחות בן 35. מכיון שהחוק הקודם התכוון לסיים את הדבר בשנת 1946, ולא היה אז מי שיטפל בכך, האנשים האלה הגיעו בינתיים לגיל 38. אם מציעים לעשות את הדבר הזה, כל העניין יורד מן הפרק.

ה' א. פרמינגר: יש אנשים העוסקים במקצוע, ואין אצלנו

רוצייה שלא ימשיכו לעסוק בכך בעתיד.

אנשים אלה עוסקים במקצוע במשך עשרות שנים, ואי-אפשר לאתערעלם מכה. אני מבין כי הצעתו של פרמינגר באה להקל על האנשים העוסקים במקצוע זה.

א. פרמינגר: אני מוכן להסכים לגיל 30 ועשר שנות

נסיון.

חירו"ר א. דקנטי:

ה צ ב ע ה

בעד הצעה פרמינגר: גיל 30 ועשר שנות נסיון - 1.
בעד ההצעה לקבוע גיל 35 ו-15 שנות נסיון - רוב.

הוחלט: להעמיד את הגיל על 35, ו-15 שנות נסיון.

הסתייגות לא. פרמינגר.

א. פרמינגר: אני מציע להוסיף סעיף קטן אחרי סעיף-קטן

(2) : אם אדם הגיש תעודה או רשיון

ממשלתי מוכר מארץ אחרת, ידרשו ממנו רק עשר שנות נסיון וגיל 30.
תחילה הצעתי שעל איש כזה לא יהול כל תנאי. מכיון שזה נסל, אני
מציע שתאגבלוח עליו תהיינה פחות חמורות. אם אין מקבליים זאת,
פירוט הרבר שהחוקק גוזל מאיש שהיה לו רשיון כזה בחו"ל, את
אחמטרוה לעסוק במקצועו לא רק מיד, אלא לצמיחות.

ג. שרמן: אני מציע לא להכניס את התוספת הזאת.

לו לא הייתה מלחמה, אפשר היה להגיד:

איש כזה עבד מטפר כזה של שנים ויש לו תעודה = הכל בסדר. אבל
אם אדם כזה הוא בן 31, רירוש הדבר שבחוק שנות הנסיון שלו הוא
היה תקופה מסויימת במלחמה.

א. הכרמלי: פרמינגר צריך להציע את הצעתו זאת

כאלטרנטיבה, במקרה שהצעתו תקודמת

לא תחקבל. (א. פרמינגר: אם הוא תחקבל = מוטב; אם היא תסול, אני
רוצה לבקש מהכנסת לפחות לקבל את ההצעה הזאת). אם כך, ההצעה
הזאת צריכה להיות ליר הסעיף הקודם, כאלטרנטיבה. (א. פרמינגר:
אני מסכים).

ד. נצר: אין זאת שאלה של רחמים. אדם אשר צריך

לרכא שיניים ולעבוד במה של בן-דאר, צריך

לרעה את המקצוע. בן שלושים, יכול עוד לעבור למקצוע אחר. אם

אדם עבד 15 שנה במקצוע, הוא צריך להיות מוכשר לעבור את הבחינות, ואת
לאו, אינו יכול להיות רוטא.

ר.ל.

הוועדה לשירותים ציבוריים
23.1.51

חוק לחיקון תקודת דוכאי השיניים.

ד. נאר: שמענו את משלחת הכנאי השיניים.

זה בקשו להוסיף במקרה שכתוב "להבדיל מטכנאות שיניים" את המלה "בלבד", או להוסיף פיסוק: "נוסף למכנאות שיניים". זה הטבירו לנו כי רואי שיניים משמיניו מכנאי שיניים והם אריכים לראות את מצב החת ולחמיר את חסה. הוסבר לנו גם כי אסור למכנאי שיניים להכנס לחדר בו מרפא רופאי השיניים.

ה' גלובוס: הם התכוונו בודאי לרופאי שיניים

ועומקים בשני הדברים גם יחד. אנחנו איננו מעוניינים בטכנאות שיניים. הם ראו לקבל מעמד בחוק זה. האמת היא כי הסעיף הזה, כמו כל החוק, מטפל ברישוי שיניים ולא בטכנאות שיניים. החוק הזה אינו אומר דבר על מכנאי השיניים. אלא שמכני שמבלבלין את הדברים, הוכנסו כאן המלים "להבדיל מטכנאות שיניים".

ו. דרורי: יכול להיות מקרה בודד שלגביו אודקה

הצעת הרמינגר. החוק צן בדרך כלל, וכל חוק יכול לגרום צער, ויחכן, גם אי-צדק, לאדם בודד. החוק אינו יכול לקחת בחשבון כל מקרה.

אני חושבת כי משרד הבריאות יצטרך ללכת לקראת מעל קונטרקטיבי לעזרת הרוראים הצעירים שזקוקים עוד לכמה שנות לימוד. גם משרד החינוך עושה כך: יש לנו צורך במורים ואין לנו אפשרות לחכות שלושה-ארבע שנים. לכן משרד החינוך קורטים מיוחדים. (א. רמינגר): אבל אסור לנות לאנשים כאלה רשיון, לפי ההצעה) ברגע אסור לחת להם רשיון. (א. רמינגר): לעולם לא). אבל אם משרד הבריאות יסדר קורסים לתקופה מסויימת, אסור יהיה להסדיר זאת. (ח. למדן: זה לא שייך לחוק הזה).

ז' נוימן: בנוגע לשאלתה של חברת הכנסת דרורי:

אינני רוצה להשלוח אותם; אנשים כאלה לא יתקבלו לאוניברסיטה. לאוניברסיטה מקבלין בתעודות בגרות, ולרוב האנשים האלה אין תעודות בגרות. אין אנחנו יכולים לאמר לאוניברסיטה להקיים תקולטה לרישוי שיניים ולזאת כולנו מחכים - מי זוהי שאלה של וקציב. יש עכשיו החלה צנועה. אנחנו עומדים בעניין זה על

רל.

הועדה לטירוני איבוריית
23.1.51
חוק לחיקון תקודת רופאי השיניים.

ה' נוימן:

פירח ההכשרה המוקדמת המקנה אישורה כניסה לאוניברסיטה.

בנוגע לבחינות. דברנו על שאלה

התעודות הרשמיות מחו"ל. דוקא בשאלה זו יש דעה כמעט אחידה גם

לרופאי השיניים וגם להסתדרות מרפאי השיניים. כולם חסימי דעים

כי מוטב שאדם יקבל רשיון מעשה והלאה רק אם יביא רשיון מחו"ל,

כמו שזה מקובל לגבי יתר המקצועות. טענתי וטענת האחרים היא

אחרת: דיורנו על התנאי הזה ממני שגם בחו"ל היו חוקים כאלה

אשר פענו לומיד טיימו את הענין הזה. מי שלא מילא אז את

התנאים שנדרשו כאשר טיימו זאת, עבד במחתרת, ללא רשיון.

בוראי שזה יקל עלינו אם נדרוש רשיון או תעודת בתינות מחו"ל.

אבל ע"י כך היה נעשה אייזוק למספר לא קטן שלא מטעמי חוק, לא

יכול היה לקבל רשיון. אני הייתי שם דגש על הבחינות, ע"י כל

הליקויים שיש בכך, ביחוד לגבי אנשים מבוגרים. אין לנו לעת עתה

קנה מידה אחר, אלא הבחינות.

ביחס לטכנאי שיניים. הגבולות בין

טכנאי שיניים ורופאי שיניים הם בין כך וכך מטושטש מאוד. אין

זה נכון כי טכנאי שיניים אינו יכול להכנס לתדר הספיקול של הרופא.

האם איי-אשר להוסיף כי במקרים יוצאים

הינו"ר א. ר. קנטי:

מן הכלל יוכל מנהל משרד הבריאות בעצמן

להחליט אם תעודות שהביא אדם מסויים מאפשרות להנמיך במקצת את הגיל?

מאחר שנקבע כי תקודת הנסיון נריכה

הרמינגר:

להיות 15 שנה, אני מציע שתקודת

זאת לא תהיה בנפרד מהתקופה בה שמש האדם כטכנאי שיניים. אני מסכים

שמחוק 15 שנה, הוא יעסוק שבע וחצי שנים בטכנאות שיניים,

ושבע וחצי שנים בריפוי שיניים.

לדעתי, הסעיפים (1) ו-(2)

ת. למדן:

מנוסחים כך שאדם למטה מגיל 45-50

ר.ל.

הועדה לשירותים ציבוריים
23.1.51
חוק לתיקון תקודת רופאי השיניים.

ה. למדן:

לא יוכל לקבל היתר-עבודה. לדעתי, התנאי העיקרי הוא הדרישה של 15 שנות עבודה עצמאית. ואז לא חשוב כבר בן כמה האיש. הרי הוא לא יכול היה להיות עצמאי בריפוי שיניים בהיותו בן 3. (ה' נוימן: היתה דעה שאדם עצמאי כשהוא מקבל רשיון. החשבון היה: 25 + 15, זה 38). אני מציעה להסתפק בשני התנאים: 15 שנות נסיון וגיל 35, ולמחוק את התנאי "עצמאי בעבודתו".

ה' נוימן: אני רוצה להזכיר לכם כי את ענין

העצמאות בעבודה לא הולחנו; זה היה

כתוב בחוק משנת 1946.

חיו"ר א. א. ר. קנטי:

ה א ב ע ה

הצעת ה. למדן להסתפק בהגבלה של גיל 35 ו-15 שנות עבודה ולהשמיט את ההגבלה של עצמאות בעבודה -

נתקבלה.

בעד הצעת א. פרמינגר שמביא תקודת רשמיות יידרש גיל 30 ו-10 שנות נסיון נגד
" 2.
" רוב.

הצעת לא נתקבלה

הסתייגות לא. פרמינגר.

ה' קיטרון: אני חושב כי הצעת ה' קנטי למסור

למנהל משרד הבריאות להחליט על כך

במקרים יוצאים מן הכלל, אינה יכולה להתקבל, כוונת החוק לתת למנהל משרד הבריאות אפשרות לבדוק אם קיימים התנאים אשר החוק קובע. אבל לא יוכן כי לאחר שיחברר כי התנאים אינם קיימים, יוכל לקיד אדמיניסטרטיבי לבטל את התנאים האלה או אחד מהתנאים האלה.

ה. למדן: אולי אפשר להסכים כי מי שמביא תקודת

רופא, לא יחולו עליו ההגבלות האלה א

ועדת ערעורים מסומת תחליט על כך? אני מתכוונת לוועדה שתתמנה

ע"י משרד הבריאות ואינני אומרת כי במקרים כאלה היא תמיד תתן

התנאים האלה לא יחולו עליו ההגבלות האלה א

רל.

הועדה לשירותים ציבוריים

23.1.51

חוק לתיקון תקודת רונאי השיניים.

אני מוכן לקבל את הצעת הגב' למון
במקום הצעתי.

היו"ר א. הרקנטי:

מדוע לא יערער על כך בטני השר?

א. הכרמלי:

מה הקושי בהקמת ועדה לענין זה?

ח. למון:

אין זה כחוב בחוק, אבל הכל משרד

ה' נוימן:

יש ועדה ציבורית מיועדת בענינים

שונים. ברור שגם כאן תהיה ועדה כזאת.

מה שנוגע להצעה שהשר יהיה אינסטנציא

לערעורים, בין מה ומה, החושב את עצמו מקומה, סונה בערעור לשר.

אבל אם תכניסו מה גמישות יתר על המידה, אין אנו צורקים לחוק.

אנו יודעים מראש כי יהיו אנשים שחוק הזה יפגע בהם. כל חוק

פוגע במישהו. אפשר להגיד כי מותרים מראש על כל הגבלה, אבל על

הכנסת להחליט בענין זה ולא להחיל עלינו את האחריות.

אני רוצה להפנות למר רקנטי ומר

א. הרמינגר:

הכרמלי בענין הגבלת הגיל למביאי

תעודות. אני מחנן להחקים לגיל 32 ו-12 שנות נסיון, אבל עליכם

לדעת כי אתם מחסלים את האנשים האלה, כי הם לא יוכלו לעבוד יותר

למעשה; כל מי שבא לבקש רשיון, מביא

ה' גלובוס:

תעודה. היו מקרים שאנשים איבדו את

תעודותיהם. הם נשבעים כי היו להם תעודות ומביאים גח עדים.

אני בדקתי זאת. המיקום מביא רשיונות

א. הרמינגר:

ממשלתיים. הרוב מביא תעודות בטבעה

של מציינתיים שהתראו אצלם. אני מציע כי אם אדם מביא תעודה מחו"ל

נקל עליו בהגבלת הגיל. אינני מבין מה התנגדות לכך.

כל החוק בא בשביל אלה שמביאים תעודות.

ה' גלובוס:

ישנם יוצאים מן הכלל שאינם מביאים

תעודות.

הועדה לשירותים איבוריים

23.1.51

חוק לתיקון תקודת רומאי השיניית.

ר.ל.

ה' נוימן;

לא עשיתי בדיקה מדויקת, אבל עברתי

על הדברים ברפרוף, ומתברר כי

יהיו תעודות רשמיות לבערך 40%. לנו היה הרבה יותר קל לו הייתה

המנסה מחליטה - כפי שהציעו רומאי השיניית ומרפאי השיניית, שרק

בעלי תעודות יקבלו רשיון, אינני רואה כל הגיון לקבוע גיל 32 ו-12

שנות נשיון או גיל 35 ו-15 שנות נשיון. אריך להיות יומץ לב ואריך

לקחת בחשבון כי אולי נמגע במישורו, אבל אין אנו יכולים לקבל

על עצמנו את האחריות במקרה של הקלה בענין זה. אנו זקוקים למסגרת

חוקית מסוימת.

ה' גלובוס:

ענין התעודות חמקה. בעצמי, לכל האנשים

החלה יש תעודות. אנשים שאין להם תעודות,

הם אנשים שהיו להם תעודות, אבל מכיון שהייתה מלחמה והם היו במחנות,

אבדו להם התעודות. (ה' נוימן: יש גם כאלה שלא יכולו להשיג

תעודות). בכל אופן, לרוב היו תעודות והן הלכו לאיבוד. החוק מכונן

לבעלי תעודות, בין אם זכו להביא אתה את תעודותיהם ובין אם הם

מביאים עדות כי היו להם תעודות או שהיו ראויים לקבל תעודות ולא

קבלו אותן מסיבת רשעותו של גוי.

היו"ר א. רקנטי:

האם בע

בעד הצעת ה. פרמינגר - 2.
נגד - רוב.

ההצעה לא נתקבלה.

הסתייגות לא. פרמינגר

בעד האיש י. רקנטי שמנהל משרד הגריגות יהיה רשאי

לנהוג למניס משורח הדין במקרים יוצאים מן הכלל,

באמצעות ועדה מיוחדת ליד משרד הגריגות - 3.

נגד - 3.

שתי דעות.

א. הכרמלי:

האם לא טוב יותר, במקום "מכנאי שיניית

בלבד" או "להבול מכנאי שיניית" לכתוב

כי החוק הזה אינו חל על מכנאי שיניית

ר.ל.

הועדה לטיבותים איבוריים

23.1.51

חוק להיקון עקודת רופאי השיניים.

המלה "להבדיל" אינה חיוצא שלנו;

ה' גלובוס:

היא היה עוד בחוק האנגלי. האנגלים

ידעו את המלאכה הזאת, מפני שלא בכל מקום צריך להכניס את

ההבחנה הזאת.

טעי יוקון 7(א)(3).

"כרנסתו היחידה או העיקרית בכל התקופה האמורה הייתה עבודת ריפוי שיניים - להבדיל מטכנאות שיניים."

אני מציע היקון: "==" בתקופה

א. פרמינגר:

האמורה הייתה עבודת ריפוי שיניים

וכולל טכנאות שיניים במחצית הזמן."

היו"ר א. רקנטי:

ה צ ג ע ה

בעד האעה פרמינגר - 2.
נגד - רוב.

החצעה לא נתקבלה.

החצייגות לא. פרמינגר.

טעי יוקון 7(א)(4)

"הוא בעל הנהגה טובה."

האם סעיף זה הוא סעיף שגרתי ומקובל,

ח. למדן:

והאם הוא מופיע בחוקים דומים לגבי

עורכי-דין או מקצועות דומים? (ה' קיטרון: בכל המקצועות החופשיים).

אם יש רופא שיניים שיש נגדו תביעות

א. פרמינגר:

משפטיות כי עבד ללא רשיון, והוא

מועמד לקבלת היתר לטי החוק הזה, האם העובדה שיש נגדו משפט קובע

כי איננו בעל הנהגה טובה?

היועץ המשפטי נתן תורפה לא להמשיך

ה' גלובוס:

במשפטי. עד שייגמר הוועד הזה.

אני חושב שאין בזה פגיעה בהכנה טובה.

ה' נוימן:

לל.

הועדה לשירותים ציבוריים
23.1.51
חוק לתיקון סקודת רומתי השיניים.

מלציה נמ"ו 7(א)(5).

"מקרה מגוריו הקבוע הוא בשטח שעליו חל מס מס
ישראל".

הטעיה נתקבל.

ד. נצר: בשבוע שעבר החלט בכנסת להעביר את

החוק בענין מס השקשוקים, לוועדה

משותפת של שלוש ועדות: בטפיה, הינוך ושירותים ציבוריים, שתהיה
בת 15 חברים.

א. הכרמלי: אני מציע שלושה חברים, אחד מועדת

הבטפיה, אחד מועדת הינוך ואחריות

ואחד ממועדה שלנו, ירכיבו את ועדה המסנה הזאת.

ת. למדן: אנחנו יכולים לבחור את חמשת החברים

שנשלח מועדהנו לוועדה המסנה הזאת.

מתלמי: לבחור לוועדה המסנה את ה"ה ת. למדן,
ח. דודי, י. גיל, א. רוקנטי וחבר
חמשי מהחזית הדתית.

ח. דודי: בזמנו הצעתי להעלות את ענין

יש להצאור בטפיה. הגשתי בינתיים טאילחא

וקבלתי חטובה כי משרד הבריאות ימנה ועדה. (ד. נצר: הוא ענה כי הבריור

יהיה בוועדה לשירותים ציבוריים). הוא ענה כי מינה ועדה וכאשר יקבל

ממנה חומר, יעביר לנ את החטובה. אינני מסתפק בזאת ממני טבינתי

יעבור החורף. אני מציעה לבוא בדברים עם מנהל משרד הבריאות, כדי

לבדור את הדבר.

ה"ר א. רוקנטי: קבלתי מכתב מההסתדרות הכללית, שמזמינה

אותנו לבקר במוסדותיה לסיור של

טמונה שעות.

הוחלט: להודיע כי הועדה מוכנה לערוך את
הסיור ביום ב.

רל.

קבלתי מכתב מקו"ח של הציונים הכלליים
בענין המעברות.

היו"ר א. רוקנטלי:

היתה הצעה בכנסת להעביר את הבעיה
הזאת לוועדה, וההצעה הזאת נפלה.

ד. נצר:

חשובת השר אינה נכונה. אין זה
נכון כי קו"ח זאת אינה יכולה להקים
קו"ח במעברות. אין זה מתאים למציאות.

היו"ר א. רוקנטלי:

אף אני הצעתי להעביר את הענין לוועדה,
אבל הכנסת לא קבלה את הדעה הזאת.

ד. נצר:

זה בלתי אפשרי. הכנסת קובעת כי חסרים
רומאים, חטרות אחודת וחסרים עובדים.

ח. מיגורי-כהן:

והנס בא גוף ציבורי - שאפשר להוכיח את עבודתו הצי. זריח בשטח זה -
ומבקש לתת לו אפשרות לעזור בשטח זה. האם אנחנו מנהלים ענינים
מפלגתיים בדברים הקשורים עם המעברות ועם מתן עזרה רטואית למעברות?
אני רוצה לציין כי/במעברה מרוחקת ושם קו"ח לאומית העמידה
במקום רוסא - לא חובט - אשר נמצא במקום במסך כל הטבוע. אי-אפשר
להסתפק בכך שאומרים כי הכנסת החליטה. האם אנחנו צריכים להצר צעדי
אנשים אשר רוצים להביא עזרה? אני חושב שיהיה זה עונול כלפי עולים
אם ננהג בענין זה מתוך חשבון פוליטי. אם חנהגו כך, אני אוכזח כי
אין זה בסדר וכי אחת מונעים מרופאים לתת עזרה למעברות בטעה שיש
אפשרות כזאת.

אפשר היה להציע לוועדה לדון על זאת,
אילו לא היתה הכנסת דנה על כך

ד. נצר:

ומחליטה להסיר זאת מהפרק.

הכנסת החליטה על סך אינספורמציה
בלתי נכונה שנמסרה לה ע"י השר.

היו"ר א. רוקנטלי:

אין אנחנו יכולים לדון על זאת כאן.
אם החלטת הכנסת לא היתה נכונה, רשאי

ד. נצר:

כל חבר כנסת להציע לכנסת שנית לדון על זאת.

ר.ל.

ח. למדן:

השאלה הזאת שייכת לאותן השאלות
 שלעולם אין יוצאים מהן. גילו לפני
 ששה-שמונה חדשים, כאשר הוכנו עשתה הסכמ עם קו"ח על אחריותה של
 קו"ח על המעברות, הייתה אומריה: אין למוכנות גשות לעשות הסכמ עם
 קו"ח אחת, גם אז היינו מבררים את השאלה האם הכנסת והאם ועדת
 השירותים בציבוריים של הכנסת מוסמכות לדון בהסכמ שעשו הסוכנות.
 היינו יכולים לאמר כי אין אנחנו מסכימים ודורשים מהממשלה לעשות
 מסחר בענין זה. אבל זה היה לפני חדשים. בינתיים אנחנו עומדים בפני
 עובדה שהסוכנות עשתה הסכמ עם קו"ח אשר היתה מסוגלת לקבל על עצמה
 את האחריות הזאת. נחלקו גם בעובדה נוספת: שאם יש מעברה אשר
 באופן עקרוני אינה מסכימה לקו"ח של ההסתדרות, יש שם קו"ח אחרת.
 (ח. מיגורי-כהן: אין זה כך). ראינו זאת כאשר היינו שם. שום דיון
 בוועדה לא יעזור לנו. אין זה אומר שאי-אפשר לעורר את הענין שנית
 בכנסת. אבל אין בוועדה הזאת רוב להצעה להכנס לדיון בענין זה.

ח. מיגורי-כהן:

מאחר שאנחנו רואים כי יש הכרח

במוסדות רכזיים ובעובדים רכזיים
 במעברות, והיות וישנה תניה של קו"ח לאומית אשר מוכנה לתת עזרה בענין
 זה, אני מציע שהועדה תיסה את כוחו של היו"ר לכנות למשרד הגריאות
 בהצעת קו"ח הלאומית.

ד. נצר:

הוא אינו יכול לעשות זאת בשם הועדה.

ח. למדן:

אני רוצה לתת למר כהן עצה בענין זה:

אנחנו עומדים בחוץ בירח בענין המעברות,
 אשר כולל מסקנות בכל השטחים הקשורים עם המעברות. כמה חברים מועדתנו
 מיוצגים בוועדה הממשלת בענין זה. הח' כהן-מיגורי, אם הוא חושב כי
 הענין הזה חשוב מאוד, יש לו אפשרות להכניס הצעה בענין זה לאותה ועדה
 משנה, ואם ההצעה הזאת לא תקבל, הוא יוכל להסתייג.

ח. מיגורי-כהן:

אני מבקש כי יו"ר הועדה ישלח העתק

מהמכתב שנשלח אליו, לוועדה הממשלת

במעברות, כדי שתקח אותו בחשבון בעת דיוניה.

ההצעה נתקבלה.

הועדה לשיקום ציבוריים
23.1.51

רל.

א. סרמינגר:

אני מאיע שבמקרה הבאה ידונו עד
שעה 10 בבוקר המרחצאות בטבריה,
ורק אח"כ יתחילו בדיון על חוק לחיקון פקודת רוכאי השיניים, מכיון
שאחיה עסוק לפני כן בוועדה אחרת.

ה. מיגורי-כהן:

אי"א אשר לשנות את כל סדר עבודתנו
בגלל חבר אחד. לכל חבר ישנן כמה
ישיבות, והוא מחליט באיזו ישיבה הוא רוצה להשתתף.

א. סרמינגר:

בדרך כלל צודק מר כהן: אם יש שתי
ועדות, אפשר להשתתף רק בוועדה אחת.
אבל הסברתי לכם שיש כאן מקרה מיוחד: הועדה לחקירת מקורות השוק
השחור עוסקת בעניין זה כבר שבעה חדשים. עכשיו מקבלים מסקנות,
ואני מבקש שתתחטבו בכך, רק למספר ישיבות, עד אשר יסיימו זאת.

הי"ר א. רקנטי:

אטחל לחתאית זאת.

הישיבה ננעלה בשעה 12.00.